

til den ærede Minister at foranledige, at dette meget vigtige Spørgsmaal bliver gjort til Genstand for en meget gennemgribende Eftertænkning, inden Planen for Fiskerihavnen endelig fastslaaes. Det bør være bragt paa det rene, hvorledes en Udvidelse af Trafikhavnen som omtalt skal kunne foretages ikke blot med Hensyn til Beliggenheden af Bassinerne, de ny Landdan- nelser, som begrænse dem, Besejlingsfor- holdene o. s. v., men ogsaa med Hensyn til Tilknytningen til den ældre Havn, Jærn- banesporforbindelserne o. s. fr. Det vilde være i højeste Grad beklageligt, om det her skulde gaa, som det undertiden gaar her til Lands, at man bagefter maa gøre om; hvad der i dyre Domme er blevet anlagt, fordi man ikke med tilstrækkelig Forudseenhed har gennemtænkt sine Planer, inden man bringer dem til Udførelse.

Under Nr. 258 omtales det, at Udvalget har forhandlet med Ministeren om Tilveje- bringelse af Telefonforbindelse mellem Kjøbenhavn og Kristiania. En saadan For- bindelse vilde, saa vidt vi have forstaaet, kunne gennemføres uden meget store Be- kostninger, og det vilde være særdeles ønskeligt, om Kjøbenhavn, som nu staar i Telefonforbindelse med Sverige og Tysk- land, kunde blive sat i samme Forbindelse med Norge.

Den sidste Sag, jeg har at omtale — overhovedet den sidste, der berøres i Finans- lovbetænkningen — findes under Nr. 264. Det drejer sig om, at Staten skal laane 600,000 Kr. til Sundbyernes Kommune som Tilskud til Anlæg af Gas- og Vandværk. Vi have tiltraadt Forslaget om et saadant Laans Ydelse paa samme Vilkaar som det, vi for to Aar siden tilstode Esbjerg; de to Kommuners Forhold ere i mange Hen- seender analoge.

J. Hage: Det er heldigvis ogsaa kun meget faa Uoverensstemmelser, der ere her paa dette civile Budget. Jeg skal tillade mig kortelig at berøre den eneste, der har givet sig Udslag i en Særstilling. Det er Bevillingen til Skytteforeningernes Indøvelse med Hærens Geværer. Det fore- kommer mig, at den ærede Ordførers Be- mærkninger i saa Henseende vare saaledes, at man maa antage, at det ikke kan blive særlig vanskeligt at blive enig om denne Bevilling før eller siden. Saaledes forstod jeg ham i alt Fald, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved; det kan naturligvis ikke komme an paa et Aar mere eller mindre. Om selve Spørgsmaalet er der i interesserede Kredse noget forskellige Me-

ninger, men jeg tror nok, man tør paastaa, at den overvejende Mening i hvert Fald er den, som Mindretallet her har givet Udtryk ved at tilraade Bevillingen. Saa vidt jeg for- stod den ærede Ordfører, kan man vente, at dette Spørgsmaal maa blive modtaget paa en anden Maade, naar Forslaget senere kommer frem.

Med Hensyn til Fiskerihavnen, som den ærede Ordfører til sidst omtalte, maa jeg for mit personlige Vedkommende ud- tale, at jeg lige saa lidt som han vil have noget som helst Ansvar for den tekniske Udførelse. Det er komplet umuligt for Fi- nansudvalgets Medlemmer at blande sig deri, og selv om vi vare sagkyndige paa det Omraade, vilde det være særdeles far- ligt for Udvalget at begynde paa at lave om paa Regeringens Planer. Vi maa stole paa, at naar et saa stort Beløb bliver be- vilget uden Indvending, ere Forholdene saa nøje overvejede, at der ikke vil komme Skuffelser, som kunne have været und- gaaede. Den ærede Ordfører fremhævede forskellige Indvendinger, som vare gjorte specielt mod Anholt Havn, og jeg vil dertil bemærke, at der vel sagtens til enhver Tid vil blive gjort Indvendinger, naar der skal anlægges en Havn. Men hvis man af An- holt Havn vil forlange, at den skal være en egentlig Fiskerihavn i den For- stand, hvori man ellers tager det, alt- saa en Havn, hvor Fiskerne kunne gaa i Land for at tørre deres Garn, og hvorfra de atter kunne drage ud paa Fiskeri, har man selvfølgelig Ret i de fremkomne Indvendinger. Jeg tror heller ikke, at Anholt Havn bør betragtes som andet end en Nødhavn, hvad der ogsaa er blevet udtalt fra forskellig Side, ogsaa af Vandbygningsdirektionen. Den vil nok kunne benyttes som en Fiskerihavn ved forskellige Lejligheder, men ikke til ordi- nært Fiskeri. Hvad Fiskerne fra Nord- sjælland have klaget over, er, at de, naar Fangsten er god, risikere at faa den øde- lagt og dræbt, inden de kunne naa en tryk Havn. Hvis der opstaar en Storm, maa de sejle, som de bedst kunne, og saa bliver den rige Fangst let ødelagt, og den ødelægges desto lettere, jo rigeligere den er. Der hersker ingen Tvivl blandt Fi- skerne om, at man fra det nordlige Sjæl- land vil benytte denne Havn som Nødhavn, om der ogsaa kunde være Trang til en Fiskerihavn, bliver saa et andet Spørgs- maal. Der er ogsaa fremkommet andre Indvendinger, som ikke ere fremførte af den ærede Ordfører, men paa forskellig Maade af fiskerikyndige Folk i det nord-